

gerne baade for Heste og for Kvæg, og jeg kan derfor ikke sige andet, end at det ærede Medlem har som Udvalgsmedlem baade i og uden for denne Sal agiteret saa heftigt og voldsomt, at jeg synes næsten, det var en bedre Sag værdigt.

Naar det saa siges, at vi ville forlade de gamle kendte og rolige Principper, hvad er det saa for Tale? Ogsaa den sidste ærede Taler sagde, at vi vilde forlade de gamle, kendte Veje — nej, det er der ingen af os, der har tænkt paa. Vi ville have Tilskuddet forøget, vi ere gaaede fra 120,000 Kr. op til 140,000 Kr. og have ønsket at gaa til 150,000 Kr., hvis vi havde kunnet faa Ministeren med os. Vi have ment, at vi burde tage Hensyn til Ministeren, vi have sluttet os saa fuldt ud som muligt til Kvægavlsforeningerne, men have i god Forstaaelse med Ministeren og de ledende Mænd i Kvægavlsforeningerne tænkt os, at der kunde være Avlsforeninger, hvor der kunde gaas videre, enten hele Kvægavlsforeninger eller mindre Dele deraf eller nydannede Foreninger, som kunde opstaa, hvor Betingelserne vare til Stede, idet Moderdyrene vare bedre, saa at der var Grund til at formode, at der kunde opdrættes virkelig gode Dyr, og at det saa var i Avlens Interesse at give noget større Tilskud, saa at de paagældende Foreninger kunde virke fuldt betryggende, saa at der kunde blive en Kontrol, at der kunde holdes en Assistent, og man med Hensyn til de Dyr, der kom fra de Avlssteder, kunde blive oplyst ikke blot om Individets Godhed, men om, hvor megen Mælk Moderen gav og maaske ogsaa Bedstemoderen og om hele Stammen. Det er det, vi ønske, at alle Betingelser ere til Stede, at baade Faderen og Moderen skulle være gode, og at der gives fuld Oplysning. Jeg kan ikke begribe, at nogen, der ønsker at fremme Avlen, kan have noget derimod. Saa siger man, at det vilde være at gaa de private for nær, men det er der ikke Tale om. Ja, Kvægavlsforeningerne gaa selvfølgelig for saa vidt den private Opdrætter for nær. Jeg har i mange Aar, naar jeg udstillede en Tyr, maattet finde mig i, at maatte konkurrere med en Kvægavlsforening. Den har aarlig faaet 90—100 Kr. i Tilskud fra Staten, og jeg har ingen Ting faaet. Det samme kan være

Tilfældet men Hingste. Det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (R. Hansen) sagde for øvrigt det samme forleden Dag.

Saa siger man, at vi lave et Monopol for de enkelte, men hvorledes kan man sige det? At lave et Monopol er at give et Menneske Eneret til at fabrikere eller sælge en Vare, men vi ønske, at flere kunne komme til at opdrætte gode Avlsdyr. Nu er det maaske saaledes, at de, der ere komne i Spidsen, og man nævner undertiden en enkelt Mand eller enkelte bestemte Opdrættere, at de have Monopol. Vi ønske at komme bort derfra, vi ønske, at det skal staa enhver frit for at konkurrere og at komme med; vi sige, at jo flere der er med i Arbejdet, desto bedre. Det kan ikke kaldes Monopol. Jeg vil ikke skælde ud paa de store Landmænd, det er umotiveret at rejse Angreb paa dem, fordi de søge at være gode Opdrættere, søge at gaa foran. Vi have netop for faa af dem her i Danmark. Navnlig i England ere de store Landmænd gaaede i Spidsen, det er dem, der have opdrættet Racer og Stammer og skaffet gode Resultater frem. Naar det ikke har været saaledes her, saa er det maaske, fordi de store Landmænd her ikke have været rige nok, eller maaske ikke dygtige nok eller ikke vist tilstrækkelig Interesse derfor, og naar en enkelt har gjort det, saa er der ingen Grund til at angribe ham. Naturligvis kan det ikke nægtes, at naar de ville kaste sig derover, have de Betingelser for at kunne naa længere frem end andre. De kunne have op til 200 Køer, og det spiller da ikke nogen Rolle i deres store Budget at købe en Tyr paa 1,000 Kr. eller mere, de kunne fuldt ud faa Anvendelse for det Dyr i deres egne Stalde, de kunne ogsaa holde en Assistent til at undersøge Mælken. Men naar en Gaardmand har 10 Køer, hvorledes blive da hans Chancer, selv om han er en yderst dygtig Opdrætter? Han kan ikke for egen Regning købe en Tyr til 1,000 Kr. uden at riskere at tabe mange Penge, og han kan heller ikke holde en Assistent for 10 Køer. Hvorledes skal han saa komme frem? Saa maa han, om han kan, se at finde 8, 10 eller 15 ligestillede, der ville gøre det samme Arbejde som han. Det er altsaa